

Nr 262

Av herr **Larsson** i Norderön **m. fl.**, *angående dispositionen av medel som insatts å skogskonto.*

(Lika lydande med motion nr 214 i Första kammaren)

Enligt nu gällande bestämmelser (kungl. förordningen av den 27 mars 1954, nr 142, om taxering av inkomst av medel, som är insatt på skogskonto) gäller fyra månaders uppsägningstid för belopp insatta på skogskonto (§ 6). Med denna bestämmelse följer att belopp som skall disponeras under ett kalenderår måste sägas upp senast under augusti månad. Detta medför vissa icke oväsentliga olägenheter.

För de allra flesta enskilda skogsägare, som vanligen bedriver sin näring i kombination med jordbruk, är det uppenbarligen mycket svårt att redan under augusti månad med säkerhet avgöra om det är ändamålsenligt att disponera tillgångar på skogskontot. Vederbörande har vanligen vid den tidpunkten inte kännedom om t. ex. skördeutfallet, och det kan ofta vara svårt att fixera de skogsuttag som kan ske under den stundande avverkningssäsongen. Någon prisuppgörelse har vid det laget inte skett för skogsbrukets vidkommande, och sortiments- och leveranskvantiteter har heller vanligen icke vid den tidpunkten fastställts.

Det förefaller sålunda rimligt att bestämmelserna i KF, nr 142, om skogskonto (§ 6) modifieras. Härför talar också den omständigheten att bankerna nu i allmänhet torde tillämpa fri uttagsrätt upp till ett visst maximerat belopp för 4-månaders kapitalräkningar. Överensstämmelse mellan de av bankerna tillämpade villkoren och bestämmelserna för skogskontot bör eftersträvas. Alternativt kan en reform tänkas utformas så att ett undantag från bestämmelserna om 4 månaders uppsägning medges under december månad, varvid kravet skulle kunna minskas till förslagsvis en månads uppsägning. Detta om riskerna för ett missbruk av ett borttagande av bestämmelserna om uppsägningstid skulle bedömas vara väsentliga. En viss olägenhet medför nuvarande bestämmelser även i det avseendet att skogsägare endast äger disponera ett års skogslikvid på ett enda bankkonto. Visserligen finns här valfrihet i vad gäller typen av konto, men vid större skogslikvider vore det uppenbart en fördel om insättningen kunde fördelas på i varje fall två skilda konton. Detta med hänsyn till den utformning som bankernas inlåningsräkningar under senare år kommit att få med rätt betydande räntedifferenser mellan 12-månaders och 4-månaders

kapitalräkningar. Även i detta avseende förefaller en anpassning av nu gällande bestämmelser till bankernas allmänna villkor vara att rekommendera.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta sådan förändring av kungl. förordningen nr 142 av den 27 mars 1954, att generösare regler tillämpas vid uppsägning av skogskonto och att skattskyldig erhåller frihet att disponera insättningar från ett år på mer än en inlåningsräkning i enlighet med vad i motionen anförts; samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig lagtext.

Stockholm den 26 januari 1965

Erik Larsson
i Norderön

Karl Gust. H. Boo

Harald Larsson
i Hedenäset

Jan-Ivan Nilsson
i Tvärälund
